

О.О. Білиця, студент

С.В. Бреус, к.е.н., доцент

Київський національний університет технологій та дизайну

ОСВІТА: РОЛЬ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПІДГОТОВКИ КВАЛІФІКОВАНИХ КАДРІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Основні принципи здійснення підготовки кадрів визначені Законом України «Про освіту» [1].

Освітньо-професійні знання є необхідною передумовою включення працівника у господарський процес в умовах технологічних змін. Освітньо-професійні параметри трудового потенціалу стають його постійними ознаками, надаючи їх носіям змогу адаптуватись до нових технологій. Отже, основним чинником, що впливає і на професіоналізацію та інтелектуалізацію праці, і на підготовку і перепідготовку кадрів, і на мобільність робочої сили є науково-технічний прогрес (НТП) [2]:

Підвищення кваліфікації кадрів – процес поглиблення теоретичних знань, удосконалення умінь і практичних навичок у межах професій та спеціальностей або розширення кваліфікаційного профілю працівників через набуття інших навичок і суміжних професій. Підвищення кваліфікації передбачає, зокрема, ознайомлення з новітніми досягненнями науки і техніки, оволодіння економічними знаннями, що відповідають вимогам часу і прогресивних форм і методів організації праці; ознайомлення з передовим вітчизняним і закордонним досвідом [3].

Світова глобалізація зумовлює підвищення ролі та значення освіти в сучасних умовах і вищого навчального закладу, який є провідником знань.

В умовах глобалізації, в яких робоча сила стає одним із найдефіцитніших ресурсів. Водночас, трудова міграція та захист прав та свобод трудових мігрантів – одне із суперечливих завдань, що постають перед світовою спільнотою. Трудова міграція є природним явищем за умов глобалізації та інтеграції, але не у таких як в Україні, де перш за все вона має економічне підґрунтя. Незважаючи на той факт, що склад міжнародних трудових мігрантів в Україні представлений працівниками різноманітних професій, характерним явищем для нашої країни є також еміграція спеціалістів високого рівня. Така еміграція наносить важку втрату інтелектуальному потенціалу для країн-донорів [4].

Таким чином, задля зменшення ефекту нарощування негативного

міграційного сальдо Україні необхідно як на макрорівні, так і на макрорівні визначити основні напрями підвищення рівня компетентності персоналу, основними з яких можуть стати такі [4]:

1. Подальший розвиток теоретичного обґрунтування та впровадження у практику діяльності економічних одиниць, базованих на знаннях.

2. Концентрацію уваги на формуванні базованих на знання конкурентних переваг.

3. Застосування збалансованої системи показників до оцінки та контролю ефективності процесу розвитку компетентності персоналу.

4. Розвиток інвестування навчальної діяльності базованих на знання підприємств.

Список використаної літератури:

1. Про освіту: Закон України від 23.05.1991 № 1060-ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1060-12>

2. Шепель І.В. Обґрунтування впливу основних чинників на структуру трудового потенціалу [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://sevntu.com.ua/jspui/bitstream/123456789/5480/1/130_43.pdf.

3. Виноградський М.Д. Управління персоналом [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://pidruchniki.ws/1436010650779/menedzhment/perepidgotovka_pidvischennya_kvalifikatsiyi_robochih_kadriv

4. Мостюк М.А. Шляхи підвищення компетентності персоналу підприємства в умовах глобалізації [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://libfor.com/index.php?newsid=191>.